

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

1. ponownie wyraża zdecydowaną krytykę obecnego impasu politycznego w związku z nieprzyjęciem wspólnego stanowiska w świetle dziesiątej rocznicy kodeksu;
2. nalega na prezydencję francuską, a jeśli to okaże się konieczne, także na państwa, które będą sprawować przewodnictwo w Radzie w przyszłości, aby rozwiązały tę kwestię poprzez doprowadzenie do przyjęcia wspólnego stanowiska bez dalszej zwłoki;
3. powtarza, że wkład UE w prace nad wiążącym na szczeblu międzynarodowym traktatem o handlu bronią znacznie zyska na wiarygodności, gdy tylko jej własny system wywozu broni stanie się prawnie wiążący;
4. ponownie stwierdza, że wraz z przyjęciem wspólnego stanowiska należy podjąć działania mające na celu między innymi:
 - a) zapobieżenie nieodpowiedzialnemu wywozowi broni poprzez ścisłe stosowanie kryteriów kodeksu, zarówno w odniesieniu do przedsiębiorstw, jak i krajowych sił zbrojnych;
 - b) zapobieżenie nielegalnemu handlowi bronią prowadzonemu drogą powietrzną i morską; stosowanie i poprawę kontroli pośrednictwa w handlu bronią poprzez wezwanie wszystkich państw członkowskich, które tego jeszcze nie uczyniły, do przeniesienia do ich ustawodawstwa krajowego litery i ducha wspólnego stanowiska Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią ⁽¹⁾;
 - c) szybkie dochodzenie w sprawie niedawnych zarzutów naruszenia embarga na broń;
 - d) zapobieżenie wyprzedawaniu prywatnym pośrednikom broni zebranej w ramach EPBiO (Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obronnej), reformy sektora bezpieczeństwa oraz innych inicjatyw UE, a następnie wywozowi tej broni do regionów występowania gwałtownych konfliktów lub napięć;
 - e) poprawę przejrzystości i jakości danych dostarczanych przez państwa członkowskie UE w ramach rocznego sprawozdania w sprawie kodeksu postępowania;
5. jest przekonany, że przyjęcie wspólnego stanowiska dotyczącego Kodeksu postępowania w sprawie wywozu broni ma podstawowe znaczenie dla systematycznego wdrażania przyszłej dyrektywy w sprawie wewnątrzspółnotowych dostaw produktów związanych z obronnością oraz skutecznej kontroli eksportu broni;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz. U. L 156 z 25.6.2003, str. 79.

Specjalne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego nr 8/2007 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku VAT

P6_TA(2008)0581

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego nr 8/2007 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od towarów i usług (2008/2151(INI))

(2010/C 21 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 8/2007 dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od towarów i usług wraz z odpowiedziami Komisji ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz. U. C 20 z 25.1.2008, str. 1.

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. dotyczącą systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej i opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0427/2008),
- A. mając na uwadze, że uchylanie się od płacenia podatku VAT i nadużycia w tej dziedzinie nie tylko negatywnie wpływają na finansowanie budżetów państw członkowskich, lecz również na system zasobów własnych UE, gdyż zmniejszenie zasobów własnych opartych na podatku VAT należy kompensować zwiększeniem zasobów własnych opartych na produkcie narodowym brutto (PNB), a zakłócenia wynikające z nadużyć w dziedzinie VAT naruszają ogólną równowagę systemu zasobów własnych,
- B. mając na uwadze, że w komunikacie z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie konieczności opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi (COM(2006)0254) Komisja stwierdziła, że państwa członkowskie niedostatecznie wykorzystywały możliwości współpracy administracyjnej powstałe w wyniku wzmocnienia ram prawnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1798/2003 ⁽²⁾, oraz uznała poziom współpracy administracyjnej za nieproporcjonalny do ilości wewnątrzspółnotowego handlu,
- C. mając na uwadze, że przedstawiona w specjalnym sprawozdaniu nr 8/2007 analiza Trybunału Obrachunkowego na temat terminowej i skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi, a także stworzenia odpowiednich struktur i procedur administracyjnych w celu wspierania współpracy administracyjnej potwierdziła, że nie został jeszcze zrealizowany główny cel rozporządzenia (WE) nr 1798/2003, tj. skuteczna współpraca administracyjna w celu zwalczania procederu uchylania się od płacenia podatku VAT,

1. z zadowoleniem przyjmuje specjalne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego nr 8/2007, które zawiera niezależną ocenę współpracy administracyjnej w dziedzinie zwalczania procederu uchylania się od płacenia podatku VAT i nadużyć podatkowych, oraz analizę osiągnięć państw członkowskich i roli Komisji w sposób bardzo szczegółowy; na podstawie ustaleń Trybunału Obrachunkowego stwierdza, że rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 nie jest skutecznym narzędziem dla współpracy administracyjnej, jako że niektóre państwa członkowskie blokują jego wdrożenie a rola Komisji jest ograniczona;

Oszacowanie nadużyć dotyczących podatku VAT

2. jest świadomy, że faktyczny zakres procederu nadużyć podatkowych i uchylania się od płacenia podatku VAT jest trudny do oszacowania, gdyż wiele państw członkowskich nie gromadzi ani nie publikuje danych na ten temat; stwierdza, że zgodnie z szacunkowymi danymi przytoczonymi przez Trybunał Obrachunkowy, w 2005 r. utrata dochodów z tytułu podatku VAT wyniosła w Niemczech 17 miliardów euro, natomiast w latach podatkowych 2005/2006 w Zjednoczonym Królestwie — 18,2 miliardów EUR; odnotował, że skala nadużyć podatkowych może przekraczać wielkość łącznego budżetu wspólnotowego;

3. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przeprowadzenia analizy w celu uzyskania szacowanej wartości nadużyć podatkowych, w tym nadużyć dotyczących podatku VAT, w różnych państwach członkowskich; zwraca się do Komisji, aby poinformowała właściwe komisje parlamentarne o ustaleniach przedstawionych w analizie, jak tylko będzie ona dostępna;

4. wzywa Radę i Komisję do przyznania wyższego priorytetu wypracowaniu wspólnego podejścia w celu oszacowania i analizy nadużyć finansowych w zakresie podatku VAT, co powinno umożliwić zbadanie czy stosowane przez państwa członkowskie metody zwalczania unikania płacenia podatku VAT oraz oszustw z nim związanych są skuteczne, czy może powodują one jedynie przeniesienie oszustw podatkowych do innego sektora gospodarki lub do innych państw członkowskich;

5. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie, aby w pełni uwzględniły zalecenia Komitetu Kontaktowego najwyższych organów kontroli Unii Europejskiej z grudnia 2007 r. zawierające propozycje sposobów poprawy szacunków przez państwa członkowskie oraz jak utworzyć jednolity model szacowania wartości nadużyć związanych z podatkiem VAT;

⁽¹⁾ Dz. U. L 163 z 23.6.2007, str. 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 264 z 15.10.2003, str. 1).

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

Niedociągnięcia organów państw członkowskich

6. jest zaniepokojony wykrytymi przez Trybunał Obrachunkowy niedociągnięciami w zakresie współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi w dziedzinie podatku VAT;
7. wyraża zaniepokojenie stwierdzonym przez Trybunał Obrachunkowy brakiem podstawowych wymogów skutecznej współpracy w niektórych państwach członkowskich; stwierdza przede wszystkim następujące niedociągnięcia:
 - na prawie połowę wniosków o informacje kierowanych przez jedno państwo członkowskie do drugiego nie udzielono odpowiedzi w obowiązującym obecnie terminie trzech miesięcy,
 - w wyniku niedostatecznego przygotowania organizacyjnego centralnych biur łącznikowych (CBŁ), tj. głównych kanałów informacyjnych, powstawały opóźnienia; we Włoszech i w Holandii centralne biura łącznikowe zostały przydzielone do różnych departamentów bez zapewnienia skutecznej koordynacji; w Niemczech centralne biuro łącznikowe zostało przydzielone do kilku służb bez odpowiedniego powiadomienia pozostałych państw członkowskich,
 - występują wyraźne różnice między liczbą wniosków o informacje otrzymanych przez dane państwo członkowskie, a liczbą wniosków, które zostały wysłane do tego państwa przez inne państwa członkowskie (według przekazanych przez nie informacji); Włochy twierdzą, że w 2005 r. otrzymały 54 % wniosków mniej, a Niemcy 32 % wniosków więcej, niż inne państwa członkowskie im wysłały (w ich opinii);
8. zaleca, aby państwa członkowskie zagwarantowały terminową wymianę informacji na wniosek; jest przekonany, że proponowane zmiany w dyrektywie o podatku VAT ⁽¹⁾ i w rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003, których celem jest skrócenie terminów gromadzenia i wymiany informacji, przyniosą pełne efekty dopiero wtedy, gdy państwa członkowskie, które jeszcze nie uruchomiły mechanizmów monitorowania w celu dotrzymania terminów udzielania odpowiedzi na wnioski, nadrobią zaległości; zwraca się do Komisji o informowanie go o postępach dokonanych przez poszczególne państwa członkowskie w zakresie tworzenia mechanizmów kontroli oraz o ocenę ich skuteczności;
9. wzywa Radę do zajęcia się kwestią rozbieżności pomiędzy liczbą wniosków o informacje, które rzekomo otrzymało dane państwo członkowskie, a liczbą wniosków, które rzekomo wysłało do niego inne państwo członkowskie, oraz do pilnego rozwiązania tego problemu;
10. zwraca się do Komisji z zaleceniem, aby w krajowych programach reform w ramach strategii lizbońskiej państwa członkowskie przedstawiały sprawozdania z wdrożenia wymogów w zakresie danych w stosunku do innych państw członkowskich; uważa, że w przypadku gdy dane przekazywane z jednego państwa członkowskiego do drugiego państwa członkowskiego dostarczane są systematycznie z opóźnieniem istotne jest, by Komisja wszczyła wobec państwa członkowskiego, które przekazuje dane z opóźnieniem, postępowanie w sprawie naruszenia przepisów wspólnotowych;
11. wzywa Komisję do wprowadzenia ułatwień w dalszej wymianie najlepszych praktyk i koordynacji działań między państwami członkowskimi w zakresie rozwiązań organizacyjnych związanych ze współpracą administracyjną;
12. zachęca państwa członkowskie, aby w pełni wykorzystały możliwość delegowania kompetencji w dziedzinie wymiany informacji na lokalne urzędy skarbowe w celu przyspieszenia i poprawy jakości współpracy; stwierdza, że zabezpieczony elektroniczny kanał informacyjny między lokalnymi urzędami w różnych państwach członkowskich został udostępniony przez Komisję w 2007 r.;
13. uznaje, że współpraca administracyjna na poziomie UE jest istotnym narzędziem zwalczania oszustw podatkowych; zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania możliwości ustanowienia skutecznej współpracy administracyjnej pomiędzy lokalnymi urzędami skarbowymi, w tym za pośrednictwem łączności elektronicznej;
14. odnotowuje, że Belgia stworzyła Eurocanet (europejska sieć zwalczania oszustw karuzelowych) w celu poprawy spontanicznej wymiany informacji; odnotowuje, że 24 państwa członkowskie uczestniczą w wymianie informacji o firmach podejrzanych o zaangażowanie w oszustwa z udziałem znikającego podatnika;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347 z 11.12.2006, str. 1).

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

15. odnotowuje, że w opinii ekspertów, Eurocanet umożliwi organom podatkowym wykrywanie nadużyć związanych z podatkiem VAT szybciej niż w przypadku pełnej wymiany informacji, nadaje władzom belgijskim funkcję centralnego punktu koordynacyjnego i zapewnia zaangażowanie administracyjnych służb operacyjnych odpowiedzialnych za zwalczanie nadużyć;
16. zauważa jednak, że skuteczność Eurocanetu jest ograniczona ze względu na fakt, że trzy duże państwa członkowskie — Niemcy, Włochy i Zjednoczone Królestwo — nie uczestniczą w tym przedsięwzięciu; wzywa Niemcy, Włochy i Zjednoczone Królestwo, aby przyłączyły się do Eurocanetu;
17. wyraża zaniepokojenie z powodu stwierdzenia przez Trybunał Obrachunkowy poważnych niedociągnięć w Systemie Wymiany Informacji o Podatku VAT (VIES) spowodowanych opóźnieniami w gromadzeniu i pozyskiwaniu danych oraz problemami w korygowaniu błędnych danych; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wyeliminowania niedociągnięć w trybie pilnym do końca 2008 r.;
18. nie jest w stanie zrozumieć, dlaczego państwa członkowskie — pomimo starań Komisji, aby ułatwić osiągnięcie porozumienia — wciąż nie uzgodniły wspólnych kryteriów usuwania numerów identyfikacji podatkowej, pomimo że możliwość szybkiego wycofania numeru VAT ma zasadnicze znaczenie dla zahamowania nadużyć związanych z podatkiem VAT i zapobiegania nim;
19. wyraża ubolewanie z powodu niedostatecznego wykorzystania przez państwa członkowskie jednostronnych, wielostronnych kontroli, chociaż Wspólnota sfinansowała je, a Trybunał Obrachunkowy potwierdza ich skuteczność;
20. żałuje, zwłaszcza w świetle wspomnianych niedociągnięć stwierdzonych przez Trybunał Obrachunkowy w Niemczech, że Niemcy nie zastosowały się do zalecenia Trybunału Obrachunkowego; zgadza się z opinią Trybunału Obrachunkowego, że odmowa Niemiec jest równoznaczna z niedopełnieniem obowiązków wynikających z Traktatu WE; odnotowuje, że Komisja weszła przeciw Niemcom postępowanie o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom przed Trybunałem Sprawiedliwości; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o przeprowadzenie planowanej kontroli w Niemczech w przypadku przychylnego wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
21. odnotowuje, że grupa robocza Komisji ds. Podatków omówiła specjalne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego; zwraca się do Rady, aby przyjęła formalne wnioski dotyczące ustaleń Trybunału Obrachunkowego podczas procedury udzielenia Komisji absolutorium do grudnia 2008 r., tak jak to miało miejsce w przypadku innych specjalnych sprawozdań;

Następstwa ustaleń Trybunału Obrachunkowego w sprawie nowego prawodawstwa wspólnotowego

22. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące zmiany dyrektywy w sprawie VAT ⁽¹⁾ i rozporządzenia w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT ⁽²⁾ w celu przyspieszenia gromadzenia i wymiany informacji dotyczących transakcji wewnątrzspółnotowych począwszy od roku 2010 r. i wzywa Radę do szybkiego przyjęcia proponowanych środków;
23. zwraca się do Komisji o przedstawienie dalszych wniosków mających na celu wzmocnienie zdolności państw członkowskich w zakresie pobierania nieuiszczonego podatku VAT poprzez uczynienie przedsiębiorcy, w sposób rygorystyczny, współodpowiedzialnym za straty podatkowe, w przypadkach gdy niedopełnienie przez niego zobowiązań w zakresie sprawozdawczości ułatwiło oszustwo;
24. zwraca się do Komisji o przedstawienie kolejnych wniosków w sprawie automatycznego dostępu wszystkich pozostałych państw członkowskich do niektórych niesensytywnych danych znajdujących się w posiadaniu państw członkowskich, dotyczących osób podlegających ich opodatkowaniu, oraz w sprawie harmonizacji procedury rejestracji i wykreślenia z rejestru osób podlegających VAT, żeby zapewnić szybkie wykrycie i wykreślenie z rejestru fałszywych podatników;

Obecna rola Komisji i perspektywy na przyszłość

25. odnotowuje, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1798/2003 Komisja ocenia funkcjonowanie współpracy administracyjnej i podsumowuje doświadczenia państw członkowskich; odnotowuje projekt Komisji, aby stworzyć system monitorowania z mierzalnymi wskaźnikami, który pozwoli ocenić, czy państwa członkowskie mogą zapewnić i faktycznie zapewniają skuteczną wzajemną pomoc; zwraca się do Komisji, aby informowała Parlament o postępach prac przed rozpoczęciem najbliższej procedury udzielenia absolutorium;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1798/2003.

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

26. odnotowuje, że Komisja nie ma dostępu do treści informacji wymienianych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1798/2003, a jej rola ogranicza się do konserwacji i rozwoju sieci komunikacyjnej; zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że przeszkadza to Komisji w wykryciu powodów problemów oraz zaproponowaniu rozwiązań;
27. odnotowuje, że państwa członkowskie odmawiają przyznania Komisji (OLAF) dostępu do danych wymienianych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1798/2003 i danych wymienianych w ramach Eurocanetu; odnotowuje stanowisko Komisji (OLAF), która twierdzi, że gdyby posiadała dostęp do takich danych, mogłaby wytwarzać istotną wartość dodaną, zapewniając analizy tendencji i nowo wykrytych systemów nadużyć z perspektywy wspólnotowej;
28. odnotowuje, że w kwietniu 2008 r. Europol otworzył plik analityczny dotyczący wewnątrzspółnotowych oszustw z udziałem znikającego podatnika, którego celem jest identyfikacja organizatorów naruszeń, ujawnienie ich siatki przestępczej i przeanalizowanie najbardziej powszechnych form wewnątrzspółnotowych oszustw z udziałem znikających podatników;
29. odnotowuje wnioski wyciągnięte na posiedzeniu Rady ECOFIN w dniu 7 października 2008 r., w których ustalono, że utworzony zostanie nowy mechanizm poprawy współpracy między państwami członkowskimi w celu zwalczania oszustw związanych z VAT, tzw. *Eurofisc*; dodaje, że *Eurofisc* miałby się opierać na Eurocanet; odnotowuje też, że zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Radę ECOFIN, *Eurofisc* będzie zdecentralizowaną siecią wymiany informacji między państwami członkowskimi, będą w niej uczestniczyć wszystkie państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności, a jego struktura organizacyjna będzie ustalana za porozumieniem państw członkowskich, przy wsparciu ze strony Komisji;
30. zgadza się z opinią, że osiągnięcie istotnej poprawy współpracy w dziedzinie zwalczania nadużyć związanych z podatkiem VAT wymaga zdecydowanego impulsu politycznego; jest jednak przekonany, że wprowadzenie *Eurofisc* może przynieść korzyści, jeżeli udział w nim będzie obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich w celu uniknięcia problemów, jakie napotkał Eurocanet oraz jeżeli Komisja będzie w pełni uczestniczyć w działalności *Eurofisc* i odgrywać rolę koordynatora;
31. wzywa Radę do kontynuowania negocjacji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w zakresie zwalczania oszustw finansowych godzących w finansowe interesy Wspólnoty, łącznie z oszustwami dotyczącymi podatku VAT, co dostarczyłoby szczegółowych ram multidyscyplinarnej współpracy administracyjnej w zakresie zwalczania oszustw finansowych;
32. wzywa odpowiednie służby Komisji, DG ds. Podatków i Unii Celnej oraz Europejski Urząd Zwalczania Nadużyć (OLAF), aby utworzyć zespół zadaniowy, który zbada następujące kwestie:
- W jaki sposób Komisja może osiągnąć synergię między różnymi służbami pracującymi w dziedzinie zwalczania nadużyć w celu uniknięcia dublowania prac i kompetencji między różnymi służbami?
 - W jakim zakresie Komisja powinna mieć dostęp do treści informacji wymienianych między państwami członkowskimi?
 - Czy Komisja mogłaby stać się centralnym organem koordynującym współpracę między państwami członkowskimi?
 - W jaki sposób powiązać działania Komisji w dziedzinie zwalczania nadużyć dotyczących podatku VAT z działaniami Europolu i Eurojustu?

Wzmocnienie współpracy między organami sądowymi

33. zwraca się do państw członkowskich o usunięcie przeszkód prawnych w prawie krajowym, które utrudniają transgraniczne dochodzenia sądowe, zwłaszcza w sprawach, w których straty z tytułu podatku VAT mają miejsce w innym państwie członkowskim;

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

34. odnotowuje, że w opinii Komisji dochody Wspólnoty z zasobów opierających się na podatku są chronione konwencją o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z 1995 r. ⁽¹⁾; odnotowuje, że w 1997 r. Rada przyjęła raport wyjaśniający, który wyraźnie wyłączył VAT z zakresu konwencji; odnotowuje, że raport wyjaśniający nie jest prawnie wiążący; zwraca się do Rady o przejrzenie swojej wykładni w celu usunięcia przeszkód prawnych utrudniających prowadzenie dochodzeń transgranicznych w sprawach dotyczących nadużyć związanych z podatkiem VAT;

*

* * *

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europołowi i Eurojustowi, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz. U. C 316 z 27.11.1995, str. 49.

Sytuacja kobiet na Bałkanach

P6_TA(2008)0582

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na Bałkanach (2008/2119(INI))

(2010/C 21 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 oraz 49 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji wobec kobiet (CEDAW) przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając prace Wiedeńskiej konferencji praw człowieka z 1993 roku, która potwierdziła prawa człowieka i potępiła ich gwałcenie w imię kultury lub tradycji,
- uwzględniając Deklarację brukselską w sprawie zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi, przyjętą dnia 20 września 2002 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji (2007) dotyczące krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących towarzyszące komunikatowi Komisji z dnia 6 listopada 2007 r. zatytułowanemu Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2007—2008 (COM(2007)0663),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2007 r. zatytułowany: Strategie reagowania UE na sytuacje niestabilności — podejmowanie działań w trudnych warunkach na rzecz zrównoważonego rozwoju, stabilności i pokoju (COM(2007)0643),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2008 r. zatytułowany: Bałkany Zachodnie: wzmocnienie perspektywy europejskiej (COM(2008)0127),
- uwzględniając działalność i sprawozdanie Grupy roboczej ds. równości płci działającej w ramach Paktu stabilności dla Europy Południowo-Wschodniej (2004),